

Poul Westergaard (DR):

Retsforbundets gruppe nærer også mange betænkeligheder med hensyn til det hovedstadsråd, som skal op at stå 1. april. Det forekommer voldsomt, at der skal være 4 instanser til at bestemme: kommunalbestyrelse, amtsråd, hovedstadsråd og staten. Selv om der ganske vist i loven er givet nogle ganske klare retningslinjer for hovedstadsrådets opgaver, er det vel uundgåeligt, at der på nogle områder bliver tale om dobbelt administration eller måske tredobbelt administration ved behandlingen af visse sager.

På den anden side har erfaringerne igenem de år, der er gået, inden vi har fået nogen løsning på hovedstadens overordnede problemer, jo da vist, at der sandelig er behov for et koordinerende og planlæggende organ for dette store område. Den omstændighed, at man selvfølgelig også kan kritisere selve valgmåden til hovedstadsrådet — og vi vil også gerne deltage i denne kritik — bør efter vor opfattelse ikke føre til et forslag om simpelt hen at ophæve det hele uden at foreslå noget andet sat i stedet.

Vi synes, der kan være god grund til kritisk at følge det nye hovedstadsråds virksomhed, indtil loven skal til revision i 1976, men vi mener ikke, at der i bemærkningerne til lovforslaget er givet tilstrækkelig begrundelse for uden videre at ophæve det, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ipsen) (FP):

Inden jeg kom herind i folketinget, var jeg klar over, at afstanden herfra og ud til borgerne var stor. Jeg er blevet endnu mere klar over det nu, fordi det, når man hører ordførerne her, lyder, som om de aldrig læser aviser, som om de ikke hører på de mennesker, der er involveret i det. Jeg vil gerne have lov til at citere nogle enkelte artikler fra Frederiksborg Amts Avis. Viceborgmester og amtsrådsmedlem Ove Jensen siger:

„Det går her som med kommunesammenlægningerne, at langt de fleste vælgere er imod det, der sker, men folketinget vedtager det alligevel hen over hovedet på folk . . . Roskilde og Frederiksborg amter kommer kun med i hovedstadsrådet for at betale.“

Borgmester Kaj Sommer Larsen siger:

„Jeg ser en stor fare i hovedstadsrådet, hvis det får lov at fungere, således som det

åbenbart er hensigten. Sker det, vil det være meget svært at gennemføre folkestyret i kommunerne fremover.“

Borgmester Svend Jørgensen, konservativ, siger:

„Jeg tror ikke, at man overskuer, hvilken kæmpeadministration det nye hovedstadsråd vil få. Jeg frygter et overhåndtagende administrationsapparat.“

Det er jo netop grundlaget for fremsættelsen af dette forslag, at igen indfører man her fra folketinget et nyt led mellem borger og regering og folketing, et nyt led, der skal være med til at befordre en ny administration. Men hvad er den administration baseret på? Den er i virkeligheden igen baseret på de samme Tordenskjolds soldater, der går igen i kommunerne og går igen i amterne, og som jo i forvejen skulle have været overbebyrdet med arbejde. Det er ligesom, når folketinget én gang har vedtaget noget, så har man meget svært ved at anerkende, at der senere kunne dukke andre muligheder op, eller at man har truffet en afgørelse, der var forkert, fordi man er så vant til herinde, at man under alle omstændigheder helst skal indgå et forlig og derved i virkeligheden kun når frem til en halv løsning.

Jeg tvivler ikke på, at der har været specialister og fornuftige mennesker med til at stille op, hvad man skal gøre ved hovedstadsområdet, men en gang imellem kunne man også godt ønske sig, at lidt sund fornuft også kom til at råde, og at man hørte lidt på de mennesker, som disse love gik ud på at administrere for. Med denne lov har man netop et eksempel på, at afstanden bliver længere og længere, selv om man taler om nærdemokrati og om, at borgerne skal være med til at bestemme i det samfund, de lever i. Det sidste eksempel var jo, at vi lavede storkommuner og derigennem også fjernede borgernes muligheder for at få medindflydelse på de problemer, der skal løses i det område, de bor i.

Ministeren sagde, vi skulle tage det stille og roligt, det var jo ikke engang startet endnu, men ministeren er jo ikke ubekendt med, at f. eks. Frederikssund kommune har en planlægning for et sygehus, der er godkendt af 5 forskellige instanser. Der er startet med grundkøb i 1969, og man må nu stoppe på grund af dette, har fået besked om,